ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ДОТЕПЕР ЗІБРАНО В КАНАДІ НА СЮ ЦІЛЬ $7.438.50.

Дальші жертви на поміч голодуючим України надіслали на руки Комітету Помочі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпеґу слідуючі орґанізації і поодинокі товариші:

П. Поцілуйко в Торонто, Онт.	$42.50
Теодор Грицик в Сентрал Ситі, Па., Злучені Держави (збірка серед страйкуючих майнерів)	17.25
Лікерія Нявчук в Кенмор, Алта. (з розігравки подушечки, зробленої і подарованої т-кою Нявчук)	15.00
В. Скорейко в Біліс, Алта. (збірка)	10.50
Василь Волошин в Керей, Ман. (збірка)	9.00
В. Савчук в Трой, Монт., Злуч. Держави	6.00
М. Романів в Келґари, Алта.	5.00
Н. Остафійчук в Вінніпеґу	5.00
Ів. Настух в Вінніпеґу	5.00
Ів. Бойчук в Левой, Алта. (з проданого ячменю від Йосифа Горина в Левой, Алта.)	3.25
С. Козенка в Порт Артур, Онт.	1.00
Ф. Шкоман в Сидней, Н. С.	1.00
А. Кузик в Сентрал Бют, Саск.	1.00
Послідний раз було поквітовано	$7.317.00
Разом	**$7.438.50**

За Комітет Помочі Голодуючим
на Радянській Україні,
Д. Лобай, секретар.

СЕНТРАЛ СИТІ, ПА., ЗЛУЧ. ДЕРЖ.

На поміч голодуючим на Україні зложили слідуючі українські робітники:

По $5.00: Василь Белей.
По $2.00: Василь Лавер.
По $1.00: Григорій Лучко, Сава Сидорук, Олекса Кобилинський, Андрій Шелюта, Максим Дацко, Дмитро Качор, Федор Беца, Теодор Грицик, Ґресько Воляновський.
По 75 ц.: Paul Moger.
По 50 ц.: Анна Коромгас.
Разом $17.25

З товариським привітом,
Теодор Грицик.

КЕНМОР, АЛТА.

До К.П.Г. на Р.У. в Вінніпеґу.

Дорогі Товариші!

Засилаю на Ваші руки почтовий переказ на суму $15.00, яка вплинула з розігравки подушечки, яку я зробила і віддала в користь голодуючих на Радянській Україні.

Коло нас тепер прикро, бо наші мужі не роблять, але всетаки не так, як тим товаришам, що бажають куска хліба і просять у нас помочі.

Тож помагаймо їм, скільки наших сил стане!

З товариським привітом,
Лікерія Нявчук.

CAREY, MAN.

На поміч голодуючим на Радянській Україні зложили по $1.00 слідуючі товариші, що працюють тут на секції:

М. Манчуленко, Ф. Стерлінґ, Михайло Романов, Ґлен Стонгавз, Ст. Стрілець, Ів. Максимчук, Юрій Манчуленко, Никола Дарбовка і Василь Волошин.

Разом $9.00.

З товариським привітом,
Василь Волошин.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

РОБІТНИЧИЙ РУХ В МОНТРЕАЛІ, КВЕ.

В кождій місцевости Канади клясово свідомі робітники орґанізують ся в робітничі гуртки та освідомляють ся о скільки самі можуть при помочі робітничої літератури і прямують до тої мети, яка стоїть ще далеко на переді перед пролетаріятом. Так само і робітники в Монтреалі після розбитя У.С.Д.П. вхопились за робітниче діло і постепенно крок за кроком йдуть вперед, і несуть весь тягар, який тяжить на їх плечах та промощують собі дорогу в боротьбі з ріжними перепонами зі сторони ворогів працюючих мас.

Що до клясової свідомости монтреальських робітників, то треба сказати правду, що ся околиця лишилась дуже далеко по заді від деяких инших місцевостий. А се власне тому, що в 1918 р., коли Відд. У.С.Д.П. в Монтреалі зістав розгромлений канадійськими властями, то після того запанували над українськими працюючими масами попи, низші і висші бизнесмени і шіфкартові аґенти з під звізди т. з. Червоного Хреста і других патріотичних штучок.

Своїми масними словами і ріжними обіцянками, обдурювали вони робітників, а коли побачили, що не мають в них довіря, так оставили укр. працюючу масу на поталу судьби.

Але при кінци 1920 р. вдалось зорґанізувати робітниче товариство "Воля", яке опісля приняло статут Стоваришеня Укр. Роб. Дім і приняло назву як Відд. У.Р.Д. т-во "Воля". Треба згадати, що згадане товариство в початках свого істнованя складалось зі всяких елементів: сект, фракцій і кольорів, де многі повтікали зараз після принятя статута У.Р.Д., решта ще оставались з тими думками, що все колись їм вдасть ся направити цілий рух на сторону петлюрівсько - денікінсько - петрушевичівського табору.

Таких спроб трафлялось много, а навіть деколи таким людям вдавалось виходити горою, але таких випадків було дуже мало. Коли члени т-ва "Воля" побачили, що їх орґанізація чимраз "чорніє" замість того, щоб вона червоніла, тоді давай піддавати духа з чисто пролетарської точки погляду, а неґідникам приказувати числитись з тактикою робітничої орґанізації і сповняти таку роботу, яка відповідає робітничим інтересам. Опісля показалось, а навіть зайшла потреба виключити кількох членів, а також відому петрушевичівсько-перлюрівську "бабусю" Веп.

Робота в товаристві "Воля" найбільше ограничалась на грацю драм і устроюваню вечерків, з чого робітнича справа взагалі не мала великої піддержки. Майже всі приходи з підприємств (кромі кількох) витрачувалось на льокальні потреби, а се власне з тої причини, що в Монтреалі робітництво відчуває велику економічну і індустріяльну крізу, і з причини безробітя много членів не можуть навіть заплатити своїх вкладок, що тяжко відбиваєть ся на орґанізації.

Тепер наступили нові, цілком відмінні часи, де робітники, без ріжниці нації і раси, орґанізують ся в Робітничу Партію Канади. Українські робітники в Монтреалі не могли оставатись позаді і рішили на спеціяльнім мітінґу Відділу У. Р. Д. т-ва "Воля" 6. цвітня с. р. майже одноголосно приняти програму, плятформу і конституцію Р.П.К. і проголосили себе як Відд. У.С.Р.П. Канади. А члени Укр. Роб. Дому на другий день вибрали новий заряд і тим самим Відд. У. Р. Дому в Монтреалі істнує дальше, але тілько виключно з самих членів Укр. Роб. Дому.

Вся праця на робітничім полю тепер спочиває в руках партійного відділу, в якім видвигаєть ся чимраз більше число членів, котрі беруть ся студіювати клясову боротьбу, ширити робітничу літературу і тим привертати других менше свідомих товаришів до нової пролетарської науки, яка й но тілько народилась в червоних Радянських Республиках.

Сказати коротко, що через цілий час своєї праці між так зденервованим укрсїнським робітництвом, робітничій орґанізації в Монтреалі все таки вдалось дещо зробити в клясово освідомляючім напрямі. Много членів, а навіть симпатиків обстоюють і піддержують форму радянської влади і стоять твердо на тій позиції. Найкращим доказом сего є те, що в неділю, 23. цвітня заходом Відд. Р. П. Канади було скликане перше масове віче, на якім місцеві товариші говорили про теперішні світові події, і нинішну крізу. На віче прибуло досить споре число робітників і час від часу нагороджували бесідників гучними оплесками за їх правдиві вискази.

В неділю, 30. цвітня заходом Відд. Укр. Роб. Дому було скликано віче в околици Пойнт Ст. Чарлиз, де говорило ся про "Українську Державність" і відношене до неї ріжних українських течій. На се віче загостив до нас тов. Н. Гуцалюк, орґ. Р.П.К., якому також уділено слова. Се справді було перше робітниче віче в сій околиці через 5 років, де много відсталих робітників майже ще не знали, що то таке масове віче і прибули з цікавости, а деякі поміж ними були зле настроєні на початку віча, але опісля, як послухали слів бесідників, були задоволені, бо самі пізнали, що їх обдурено тими панками і підпанками, котрі понакривали ся іменами Т. Шевченка, І. Франка і М. Драгоманова. Опісля, того самого вечера відбули ся в приміщеню Відд. У. Р. Д. спеціяльні збори Відд. У. С. Р. П. Канади, на яких члени привитали з великим одушевленем тов. Н. Гуцалюка і після короткої наради домагали ся, щоби орґанізатор У.С.Р.П.К. бстав ся на орґанізаційній роботі в Монкреалі 3—4 тижні, що тов. Гуцалюк і згодив ся. Зараз на другий день в свято Першого Мая тов. Гуцалюк брав участь разом з другими товаришами в демонстрації і говорив на зібранє. Дальше на тижни дав кілька лекцій на теми: Зміна економічної політики в Радянських Републиках, Женщина і Комунізм, як також говорив на тему — яким способом провадити орґанізаційну роботу.

В неділю, 7. мая с. р. відбулось протестаційне віче в справі Східної Галичини, Буковини і Підкарпатя, на якім ухвалено резолюцію і вислано до "У.Р.В.", а також на домаґане зібраних рішено щоби таку резолюцію передрукували инші робітничі газети.

Після промови т. Гуцалюк взивав присутних щоби дали поміч голодуючим на Радянській Україні, після чого сколектовано пару десяток долярів і вислано зараз на руки Комітету Пом. Год. на Р. У. в Вінніпеґу. Того-ж вечера тов. орґанізатор говорив в околиці Фронтенак на тему "До кого має належати Галичина". Тут також не відбували ся жадні робітничі зібраня протягом 5 літ, з якої причини весь робітничий рух майже цілком завмер. Дотепер вдалось заговорити до робітників і дати їм до зрозуміня, яку користь малиб працюючі маси з Галичини тоді, як би нею управляв зрадник і запроданець Петрушевич, а яку користь мав би працюючий нарід, наколиб в Галичині управляли самі робітники і селяни. Але щоби дійти до того, то перше всього робітники мусять зорґанізувати ся разом, без ріжниці національности і боротись проти всїх ворогів "своїх" і "чужих", які звикли пити кров з бідного робітника. На тім вічу також зібрано кілька долярів, які долучено до зібраних раньше і вислано для голодуючих на Радянській Україні.

Дальше в сій околиці тов. Гуцалюк дав ще одну лекцію на тему — "Національна і кольоніяльна політика капіталістичних держав і яке значінє має Східна Галичина в кольоніяльній політиці".

Ще пару лекцій виголосив в центрі міста в льокалі Відд. У. Р. Д. на тему "Релігія і Комунізм" і "Парляментаризм і Совітизм", а в околиці Пойнт Ст. Чарлиз виголосив пару лекцій на тему "Клясова боротьба" і "Націоналізм і патріотизм".

Всїх лекцій тов. Гуцалюк виголосив вісїм. Говорив на протестаційнім вічу і на масовім вічу, брав участь в демонстрації Першого Мая, був присутним на трох спеціяльних зборах і на двох адміністраційних зборах. На житеві кошта і дальшу подорож деякі товариші зложили орґанізаторови вільними датками $57.00 з центами і дня 26. мая тов. Гуцалюк опустив сю місцевість і виїхав дальше на орґанізаційну роботу.

До сего треба додати, що на кождім вічу, так само і на лекціях, місцеві робітники і робітниці, старші і молодші з великим одушевленем слухали тов. лектора, як він простою мовою але правдивими словами вияснював всякі питаня, які дотикають пролетарську клясу. Противників нігде не находилось; всї петлюрівці, петрушевичівці, козацькі панахидники, докторики, офіцирчики, діріґенчики і бизнесмени всякого зіля поховались по закутинах і не прийшли між масу, щоби там показати перед очима зібраних робітників, чи мають вони право виступати всюди в "інтересах працюючих", чи вони тільки мріють про се в стінах своїх читалень.

Робітники і Робітниці!

Час вже покинути всї тих мужів, які виставляють себе як щось висшого від нас, робітників. Час нам зрозуміти, що робітників не освободять жадні підпанки, які запродали Галичину Полякам, Буковину Румунам, а потім мордували наших братів і сестер на червоній Радяньскій Україні, щоби і там посадити до влади польських буржуїв та французьких банкирів. Час нам вже стати на дорогу клясового поступу, нової культури, яка палає нині в країнах, де здобули собі свободу працюючі не просьбами, не мольбами, але з оружем в руках в битві з буржуазією своєю і чужою.

Гляньте тут, в Канаді, де свідомі робітники видають ґазету "Укр. Роб. Вісти", видають всякі брошури, на решті почали видавати науковий журнал "Голос Праці" і роблять ся заходи видавати більші книжки. Сеж все за ті кроваві центи, які часами ви даєте на якісь підприємства, як представленя, концерти, або вечерки. А що панки зробили з грішми, які ви дали не робітничим орґанізаціям, але їм. Ті всї гроші витрачують ся ворогами працюючої кляси проти нас всїх. За ті гроші Петлюра жиє роскішно у Варшаві, Петрушевич гуляє з віденськими панянками по кавярнях разом з Симакою, який оставив укр. робітників Буковини для Румунів, а тепер також просить помочі на своє житє від робітників в Канаді, прикриваючись справою буковинських Українців.

Отже, робітники і робітниці, не дайте ані цента зрадничим панкам, ані волоском не підпомагайте їхні читальні, бо користи з них жадної не будете мати.

А ми, робітники, взиваємо тих робітників, які стоять ще поза робітничою орґанізацією, вступайте в ряди Робітничої Партії Канади і там обзнакомлюйте са, яким способом мож на освободитись з капіталістичного ярма.

Хай живе єдність українських робітників в Монтреалі!

Хай живе робітнича орґанізація!

Хай живе солідарність працюючих цілого світа!

Хай живе Радянська Україна включаючи Галичину і Буковину.

Сімеон Батрин.

В ОСЕРЕДКУ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ В ПЕНСИЛВЕНІЯ.

Сентрал Ситі, Па., З. Д.

Шановний Товаришу Редактор:—

Посилаю Вам жертви зібрані из поміч голодуючим на Радянській Україні, які, прошу, передайте комітетови, а виказ жертводавців помістіть в "Укр. Роб. Вістях".

Правда, що сума мала, а наших робітників тут богато, та на жаль находять ся в прикрім положеню. Бо у нас тепер майнерський страйк. Страйкуємо вже два місяці і можливо, що ще два місяці будемо сидіти та щоби хоч не задармо. Властителі майн вживають ріжних способів, щоби розбити страйк, самі динаміти підкладають під газви, а потому скидають на робітників. В нашім місті вже два рази підложили. А на другий день вже повні стейтових козаків та ріжних капіталістичних псів. Арештують невинних робітників і карають ріжними карами.

Минувшого тижня арештували двох українських робітників; випустили на волю під кавцією по $1.000 за одного. Арештували за те, що сказали до капіталістичного пса (скеба) кілька слів, напоминаючи йому, щоби не йшов до роботи. І за те казали платити пани судії по $1000, а капіталістичний наганяч в Windber, Pa., знасилував жінку одного польського робітника і вкрав з хати годинник вартости 50 долярів, якого також випустили під кавцією $1000. Таке то паньске право!

Та робітники і так не піддають ся, страйкують дальше. Тисячі робітників повикидано з гавзів. На "вільній" землї Вашінґтона всьо вільно робити капіталістам, але не нам, робітникам. Нам вільно робити так тяжко, як пан капіталіст того хоче, але домагати ся платнї за нашу працю, щоби ми могли з неї вижити по людськи, то того нам не вільно.

А найгірше буржуїв пече те, що майнери орґанізують ся до юнії. Ці дни Somerset Co. повст до страйку не був зорґанізований. А тепер, в часї страйку, зорґанізувало ся більше як десять тисяч майнерів до United Mine Workers of America. Властителїв майнів так се коле, що вони не можуть тепер спати ні в день ні в ночи і видумують та вживають всяких способів, щоби розбити робітників. Вони наняли собі до служби словенського попа, щоби ходив по хатах і гонив робітників до роботи. Кричав він і в костелї, та не помогло. А тільки навчило робітників, бо мали нагоду переконати ся, кому попи чорноризники служать: долярам чи богови? Тепер капіталісти вже тратять розум. Беруть зелїзничі ваґони, насипають попелом, або дошками, а зверха насипають вугля і такі ваґони возять по містах, щоби дразнити майнерів. Та се вже послїдне, що вони можуть показати. А ми, майнери, знаємо, що се блоф, бо вугля нїхто не викопає без нас, майнерів. І тому кличу до вас, робітники майнери: орґанізуйтесь і стійте твердо при своїх жаданях, а наша побіда напевно буде!

Теодор Грицик.

Беверлей, Алта.

Товаришу Редактор!

Посилаю в сїм листї $4.00 на відновлене передплати на "Укр. Роб. Вісти", яку то ґазету повинен передплачувати і читати кождий свідомий робітник.

Товариші робітники! Коли мене припроваджено до сеї країни, то насамперед попали ся менї до рук "Укр. Голос", "Ранок" і "Канадієць". Але не довго сї ґазети плентали ся перед моїми очима. Читав я також "одиноку найстаршу ґазету в Канаді", однак і та не задоволила моїх бажань. Кождого дня приглядав ся я крутїйству тої ґазети і побачив, що вона є ворожа робітничим інтересам, а вислуговуєть ся перед панами й попами. Читаючи ріжні сектанські ґазети я побачив, що всї вони не ріжнять ся одна від другої: одна жовта, друга сина, а трета і сама не знає чого хоче. А всї вони натягнені на паньске копито. Відтак попав ся менї до рук "Робочий Народ". І коли я почав читати робітничі часописї, то тодї я побачив, яка ріжниця між "патріотично"-сектанською, а робітничою ґазетою, я побачив, що робітничі ґазети служать робітничим інтересам, а продажні служать своїм панам. Я побачив, що робітникови нема місця між панами і що він не повинен своїми тяжко запрацьованими центами запомагати продажні ґазети. Поки пани будуть панами, а попи — попами, доти робітник не повинен мати з ними нічого спільного. Робітник не повинен схиляти свого чесного чола перед сими неробами.

І ось я побачив, що в тих паньских та продажних ґазетах повно брехнї і крутарства. Редактори тих ґазет трублять кождий на инакшу трубу, але в один голос. Жаль тільки, що є ще темні робітники, які слухають сеї труби. А пословиця каже, що з ким заходиш таким і стаєш. А пора вже, щоби робітники нарозумились, та кинули всї ті сектанські ґазети, а читали дійсно робітничі. Робітники всї як один повинні стояти в рядах робітничої орґанізації, але не в паньско-попівських кошарах. Товариші робітники! Я один з вас, взиваю вас всїх: ставайте в ряди робітничої орґанізації, передплачуйте і читайте дійсно одиноку робітничу ґазету в Канаді "Укр. Роб. Вісти"! Лучім ся товариші всї в одну велику робітничу сїмю!

Г. Воронка.

Кардіф, Алта.

Товаришу Редактор!

Нинїшна кріза, яка не оминула і місцевости Кардіф, є причиною спізненя моєї передплати. Посилаю вам $5.00, з котрих $4.00 передплати, а $1.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти". Сим я виконую свій обовязок супроти своєї часописї.

Взиваю товаришів робітників з инших місцевостий не отягати ся з своєю передплатою, бо инакше наша ґазета істнувати не зможе. Зрозумійте се, товариші, і вирівнайте свою передплату. Зрозумійте, що коли наша часопись буде добре стояти матеріяльно, то тим самим буде розвивати ся наша література.

Спішім, товариші, на поміч своїй часописї. Покажім, що ми уміємо піддержувати свою робітничу пресу!

Гр. Дзерик.

Сидней, Н. С.

Дорогий товаришу Редактор!

Посилаю на ваші руки $4.00, з котрих $2.00 піврічної передплати на "Укр. Роб. Вісти", $1.00 на пресовий фонд, а $1.00 для голодуючих на Радянській Україні.

Я дуже жалую, що так пізно став передплатником так дорогої нашої робітничої часописї. Причина була в моїй несвідомости. Я не знав в чім корінь нашого робітничого лиха. Вже довший час я читаю по трохи робітничі ґазети і чім раз приходжу до переконаня, що корінь лиха в нашій несвідомости і незорґанізованости. До сего часу я побирав ґазету на стенді, але від тепер я хочу мати реґулярно кожде число. Передплату свою я починаю з червонним місяцем "Укр. Роб. Вістий" і взиваю всїх товаришів в Сидней взятись за роботу для "Укр. Роб. Вістий". Наша часопись відзивалась до нас, товариші! Даймож її поміч. Не дали в маю, даймо в червни. Ті товариші, які не є ще передплатниками "Укр. Роб. Вістий", повинні ними стати тепер. Розігнім свої змучені спини, станьмо отверто перед своїм ворогом, капіталом, піднесім перед ним свою пресу на належну висоту! Покажім, що се наша сильна зброя, бо вона освідомляє нас, вказує нам шлях до визволеня, кличе нас на боротьбу за кращу долю всїх поневолених.

Товариші! Спішім на поміч "Укр. Роб. Вістям"!

Нехай жиє солїдарність працюючих цілого світа! До роботи, товариші, бо наша побіда залежить від нашої свідомости, зорґанізованости, залежить від нас самих!

З товариським привітом,
Ф. Шкамат.

Кенора, Онт.

Дорогі Товариші!

Посилаю вам $4.00 річної передплати на "Укр. Роб. Вісти", $1.00 пресового фонду і $2.50 річної передплати на "Голос Праці". Лісти, які я отримав для збірки в маю місяци я задержу в себе, бо покищо я ще нічого не зібрав. Постараю ся зробити се пізнїйше.

З товариським привітом,
В. Ворошило.

Колгорст, Алта.

Товаришу Редактор!

З нинїшним днем посилаю вам почтовий переказ на суму $7.50, з котрих $4.00 на відновлене передплати на "Укр. Роб. Вісти", $2.50 річної передплати на "Голос Праці" і $1.00 пресового фонду на "У.Р.В."

Взиваю товаришів з инших місцевостий зробити те саме.

З товариським привітом,
С. Гупка.

Медисин Гет, Алта.

Дорога Редакціє!

Посилаю вам $4.00 передплати на "Укр. Роб. Вісти" і $2.50 на "Голос Праці" для товариства "Єдність" в Медисин Гет. Посилаю також заразом $5.00 з розпродажі журналу "Голос Праці", що разом робить $11.50.

Взиваю товаришів, отримавших для розпродажі журнал, висилати належитість якнайскорше, бо сї гроші потрібні для виданя слїдуючого числа.

Н. Дирда, секр.

Ланюк, Алта.

Товаришу Редактор!

Прикро приходить ся менї писати сего листа, але щож зробити? Соромно менї за самого себе, але щож порадити, коли нема иншого способу.

Вже другий рік читаю я "Укр. Роб. Вісти" на кредит і вірте менї, товаришу, що читаючи часопись сам себе стидаю ся, мов той злодій. Щож менї зробити, коли не маю де розстаратись на передплату.

Товаришу! Я прошу вас, не переставайте слати менї "Укр. Роб. Вістий", не відбирайте від мене духового корму. Без "Укр. Роб. Вістий" в хатї, я лишив би ся як риба без води. Тому ще раз прошу, не переставайте посилати менї "Укр. Роб. Вісти", а я при найблизшій нагоді заспокою свій довг.

Я більше не хочу оправдуватись та пояснювати вам; думаю, що ви зрозумієте моє становище і без жалів.

Остаюсь з товариським, привітом
Петро Тересьо.

Вінніпеґ, Ман.

Товаришу Редактор!

Прошу вас не запереставати слати менї "Укр. Роб. Вісти", як дотепер слали. Коло мене тепер дуже тяжко з грішми. Раз що кріза, а друге — я не є дуже здоровий. За пару тижнів я вам вишлю передплату. Я тепер не міг би жити без "Укр. Роб. Вістий". Єсли-б не "Укр. Роб. Вісти", то я і нинї був би таким самим дураком, як я був чотири роки тому назад, коли читав "Укр. Голос" і "Кан. Українець". Але тепер я їх не хочу.

Нехай жиє робітнича преса! Нехай жиють "Українські Робітничі Вісти"!

З товариським привітом,
Іван Ковальчук.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Детройт, Міч., З. Д.

Отсим подаю до відома родинї і всїм знакомим з Дрогобича, які находять ся в Канаді і Злучених Державах про смерть Кароля Скрипека, довголїтного директора Каси Райфайзена, члена читальнї "Просвіта", члена кружка "Сїльського Господара" та взагалї довголїтного і щирого діяча для робітничої справи. Кароль Скрипек помер дня 30. цвітня, в 54-ім роцї житя. Похорон відбув ся дня 2. мая.

Нехай земля йому буде пером.
Т. К. Кочиндик.

Келґари, Алта.

Товаришу Редактор!

Хоч як тяжкі тепер часи через крізу і безробіте, однак свідомий робітник не може бути без своєї часописї "Укр. Роб. Вістий". То-ж посилаю вам $4.00 річної передплати від 1. мая і взиваю всїх товаришів робітників і фармерів не затягатись з передплатою на свою часопись. Товариші! Злишнїм є говорити про се много, але зрозумійте, що нїхто не поможе нашій часописї, єсли ми самі її не поможемо.

Подаю до відома, товаришам, сумну вістку, а власне, що Алек Чорнокниш приїхав з Нордеґ до Келґари і мав операцію на "апендисайдс". Однак операція йому не повела ся. Він стратив память і його забрали до Паноки до дому божевільних. Він стояв в робітничих рядах і був передплатником "Укр. Роб. Вістий". Часопись його затримайте, доки ми подамо вам вістку про все, що з ним станеть ся. На його виздоровлене дуже мала надія. Він не їсть і дуже ослаблений. Тов. Чорнокниш походить з села Рожнова, пов. Снятин. Може хто з краянів хоче про него дещо довідатись, то може зголоситись на низше подану адресу. Тов. Чорнокниш родичів не має, а брати і сестри в старім краю. Я робив з ним в майнї на Нордеґ і Кенмор.

З товариським привітом,
В. Скеґар,
440 Centre Ave., E.
Calgary, Alta.

СПРАВОЗДАНЄ КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ.

Торолд, Онт.

Справоздане торолдського комітету помочі голодуючим в Радянських Републиках представляєть ся так:

Комітет устроїв три мітінґи, збірка на котрих представляєть ся як слїдує:

На першім мітінґу	$84.00
На другім	60.00
На третім, де т-ка Бугай показувала образки з подій в Радянських Републиках	64.37
Літератури спродано на	15.75
Разом	$224.17
Загального розходу	15.75
Чистого доходу	$208.42

На сю суму комітет посвідчаєть ся ресітами. Хоч не велика ся поміч, однак комітет досить напрацював ся, взявши під увагу сю маленьку місцевість, теперішний тяжкий час і перешкоди зі сторони "патріотичних", недолюдків, які вели сильну аґітацію супроти згаданої кампанії помочі голодуючим.

Але свідомі робітники на се не зважали і довершили свого діла. А крики і аґітація зі сторони недолюдків остались голосом вопіючого в пустинї. Комітет вислав висше зазначену суму до призначеного місця, а від себе складає всїм жертводавцям щиру подяку. Ся наша маленька, товариші жертводавці, поміч утре не одну горячу сльозу бідній голодуючій матері.

За комітет: М. Слободян, голова; М. Салик, касієр; Я. Коцюлим, секретар.

Монтреал, Кве.

Поміч для хорого тов. Ів. Гниди прислали:

Торонто, Онт.	
Тов. А. Кударевко, збірка комітету	$30.00
Ошава, Онт.	
Тов. Ів. Гром, ч. лїсти 16.	$18.18
Колман, Онт.	
Тов. Петруняк, збірка	$17.00
Сидней, Н. С.	
Тов. Ф. Школат, ч. лїсти 13.	$8.00
Поодинокі жерстви:	
Д. Бориско, Скрентон, Па.	5.00
М. Княжевич, Чікаґо, Іл.	2.00

Всїм жертводавцям і колекторам найщирійша подяка.

Просимо і других тов. поспішити з помочию хорому тов. Гниді. Тов. Гнида виїхав з Монтреалу і тепер лїчить ся в горах близько St. Agathe, Que.

Для листованя його адреса: Montreal, Box 1092.

За комітет
С. Батрин, секретар
В.У.С.Р.П.К. в Монтреалї.

УВАГА ДЛЯ ТОВАРИШІВ СХІДНОЇ КАНАДИ.

Прошу всїх тих товаришів, котрі брали від мене літературу і ще досї не звернули анї гроший нї літератури (особливо Монтреал), щоби поспішили сего місяця вирівнати заделїсть на адресу:

J. Zradowsky
66 Palmerston Ave.
Toronto, Ont.

МАЮ НА ПРОДАЖ першорядний мурований з цегли дім; шість кімнат і лїтна кухня. З того дві кімнатї на другім поверсї, які мають також осібний вихід, отже не перешкаджає мешкаючим на долинї. В домі є всї вигоди найновійшого способу будови: ванна до купаня, зимна і тепла вода, форнейс до огріваня, ґенька на дощівку з помпою, льох під цілим домом. Дім огороджений кругом, положений фронтом до полудня, два два бльоки від стріткари а чотири до школи. Побіч дому є порожний льот на огородець і хлївець на 30 курий. Можна держати також корову, бо на порожних льотах є досить трави. Зголошуватись прошу на адресу:
1125 Manitoba Ave., Winnipeg.

ПОШУКУЮ двох братів—тїточного і вуєчного, з села Коростятин, повіт Бучач, які називають ся однаково — Антін Сава. Перший з них перебуває десь в Веланд, а другий в Кобалт, Онт. Хто би про них знав або вони самі хай зголосять ся якнайскорше, бо справа дуже важна. Адреса:

F. Szkomat
33 Ferris St.,
(45) Sydney, N. S.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Міліони малих дїточок і дорослих людий з навіщених страшною посухою ґуберній Радянської України загрожені є голодовою смертю і кличуть до нас о поміч.

Вони, що терпіли і терплять, що проливали свою кров, що віддавали своє житє за велике дїло освободженя робочого люду; вони, що віддавали і віддають великі жертви за нашу робітничу справу, що власними кістками будують підвалини нового, світлого для нас житя, — вони ждуть від нас помочі!

Нехай же не марно звучить їх клич!

Нехай невгаваючим голосом нагадує він все нам про наш обовязок!

На поміч страдаючим товаришам!

Безперервну поміч несім їм, доки голод буде грозити їм смертю!

ВЕСЬ ЧАС, ПРИ КОЖДІЙ НАГОДІ СКЛАДАЙМО ФОНД НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ПОСИЛАЙМО ДО КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ВІННІПЕҐУ. Звідтам фонд сей негайно відсилаєть ся до Праги, на руки офіціяльного представника Радянської України, для закупна конечних средств для голодуючих.

Гроші посилайте і за ресітовими книжочками та поясненями звертайте ся на адресу:

Famine Relief Committee for Soviet Ukraine
Ukrainian Labor Temple
COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

ТОВАРИШІ! НЕ ЗАБУВАЙТЕ НІ НА ХВИЛИНУ ПРО ГОЛОДУЮЧИХ БРАТІВ І СЕСТЕР НА РАД. УКРАЇНІ!